

Sangfest for tusinder

■ MUSIK

Brøndby Hallen: Carmina Burana af Carl Orff. Medvirkende: Studentersangere og akademiske kor fra Norden og de baltiske lande, Sjællands Symfoniorkester og sangsolisterne Anne Margrethe Dahl (sopran), Gert Henning-Jensen (tenor) og Guido Pavatalu (bariton). Dirigent: Thamas Vetö. Lørdag den 13. april

Oh! lød det spontant i salen., da fortæppet faldt og en tusindtalling skare af korsangere opstillet på en stor, stor tribune stod foran os. Synet var blændende, og det gav et sug i kroppen, da de mange mennesker, ledsaget af orkestret, løftede stemmerne i 'Gæsternes indtog' fra Wagners opera Tannhäuser. Festonen blev slået an.

ANLEDNINGEN TIL det hele var Nordisk Studentersangerstævne 1996, arrangeret af Studenter- Sangforeningen i København, og koncerten var det første større

Kulturby 96 arrangement i Brøndby Kommune. Ved koncerten deltog 30 kor fra Danmark, Estland, Litauen, Finland, Norge og Sverige, på sammenlagt 1400 studenterangere.

Men havde man forventet en øredøvende lyd fra de forenede struber, så blev man hurtig klar over, at sådan var det slet ikke. At det her var et møde med en sublim udtrykskunst.

Aftenens hovedværk var tyskeren Carl Orffs populære Carmina Burana (Profane Sange), en kantate for kor, soli og orkester, komponeret i 1936 til tekster fra middelalderen, fundet i 1803 i klosteret Benediktbeuern i Bayern.

I Brøndby Hallen fik Carmina en fint klingende korsang. Orkesterklangen var derimod for spagfærdig til koret og salen. Solisterne blev forstærket, men ganske diskret. I hvert fald der hvor jeg sad, føltes sangen naturlig. Solisterne var glimrende alle tre, men det var en særlig fornøjelse at høre sopranen Anne Margrethe Dahl give sit parti en så livlig karakter. Det er bemærkelses-

KORENE VAR en fryd. De mange mennesker sang let og stringent. Rytmerne var distinkt udskåret, og klangen fjedrede. Det må have været svært at koordinere dem, men det lykkedes over forventning. Hvilket i høj grad er dirigentens fortjeneste. Tamas Vetö var aftenens sande helt. Som han stod dér, var han blot en lille prik i det store område. Der var pokkers langt fra balkonen til højre, hvor tenorsolisten Gert Henning-Jensen folde sig ud, og så til korets yderste kvinderækker ude i salens modsatte side. Koncentrationen var kolossal hos alle, og det betød, at Tamas Vetö ikke blot var koordinator, men at han kunne forme musikken og lege med udtrykket. Og så skete det, at alle medvirkende blev forenet i en åndfuld musiceren og fik Carmina Burana til at klinge inderligt og intimt. Den gigantiske opførelse endte som en sangaften med kvalitet.

Og da musikken var slut gik det hele op i glædesudbrud. En sangfest så varm.

TERESA WASKOWSKA